

det er netop et af de forslag, som ministeren har bedt om at få ind i den næste forhandling af Lomékonventionen, som skal tages op igen om et par år. Det vil jeg gerne høre mere om. Alle de lande, som vi har problemer med, fordi de ikke vil tilbagetage deres egne statsborgere, som er blevet afvist som flygtninge i et EU-land og i særdeleshed i Danmark, er jo bl.a. Lomélandene, og det er jo dem, vi kender bedst til.

Derfor synes jeg, det var interessant, at ministeren åbnede op for, at det skulle være en af prioriteterne ved den nye konvention, der skal træde i kraft.

Så synes jeg også, det må være rimeligt, at den danske stat i sin ulandshjælp og programmer for ikke kun de 20 lande, men for alle de andre lande, som vi på den ene eller den anden måde giver støtte til, hægter det på og siger: Ja, men så skal I også kunne modtage de flygtninge, som vi i Danmark ikke mener har en reel flygtningestatus, og som er afvist som flygtninge i Danmark. Jeg kan ikke rigtig se andet, end at ministeren og Venstre og De Konservative på dette punkt må være ganske enige med os.

Men Fremskridtspartiet vil gerne gå videre her ligesom på så mange andre områder. Men jeg vil godt, nu hvor lamperne begynder at lyse, lige sige en enkelt ting om noget, som jeg mener også var meget væsentligt i debatten her: Det var, da hr. Helge Adam Møller sagde, at han var enig i, at FN's flygtningekonvention måske nok er skrevet i en tidligere tid, hvor man ikke havde påtænkt, at folk rejste verden rundt som flygtninge.

Der må min umiddelbare reaktion være, at det lyder utrolig fornuftigt, at man overvejer, hvordan man får skrevet ind, at det skal være på det kontinent, hvor de er fra, for hvis vi skal være ærlige, opstår de største problemer så ikke, når det er folk, der bliver deplaceret i områder, hvor de ikke har en jordisk chance for at kunne akklimatisere sig? Det er ikke nemt for en dansker at føle sig som en asiat, og det er endnu sværere for en asiatisk flygtning at blive til en dansker. Det vil tage uhyggelig lang tid oven i alle de problemer, man må have, hvis det er nødvendigt, at man bliver flygtning.

Selvfølgelig støtter vi det her forslag. Jeg kan også godt høre, at der ikke bliver noget bragen de stort flertal. Det er synd, for ministeren startede faktisk med at række en hånd ud og sige, at der er noget rigtigt i forslaget, og vi kan forhåbentlig i udvalget komme et skridt videre.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er imod det her forslag. Det er vi ikke, fordi vi er imod, at flere mennesker i nød skal hjælpes i deres nærområde, og vi er heller ikke imod det, fordi vi ikke synes om, at lande skal tage deres egne statsborgere tilbage, men vi er imod det, fordi der efter vores opfattelse er tre skjulte dagsordener, som ikke lægges klart frem.

For det første handler forslaget i den sammenhæng, det indgår, om, at der skal skæres ned på den samlede hjælp til flygtninge og til at afhjælpe årsagerne til, at folk flygter.

For det andet vil forslagsstillerne reelt tvinge lande til at tage deres statsborgere tilbage, også selv om det betyder, at disse ikke kan sendes hjem i sikkerhed og værdighed.

Vi havde jo hele eksemplet med desertørerne fra Serbien-Montenegro, hvor Venstre og De Konservative var meget ivrige efter at insistere på, at de skulle sendes hjem, selv om enhver vidste, at de ville få en fængselsstraf. Diskussionen kunne kun være om hvor stor, men de ville få en fængselsstraf for at have nægtet militærtjeneste, og efter udståelse af den fængselsstraf ville de blive brugt som kanonføde i Milosevics krig i Bosnien. Det var åbenbart noget, som Venstre og De Konservative syntes var en god idé.

For det tredje vil forslagsstillerne jo heller ikke gøre noget ved, at folk flygter. Lad os tage et eksempel: Der er lige kommet den nye menneskerettighedsrapport fra Tyrkiet: Antal dræbte af ukendte gerningsmænd 109. Antal dræbte under tortur eller under arrestation 114. Folk, der tilbageholdes i politiets varetægt 27.308. Antal ødelagte og med tvang tømte landsbyer 23. Antal arresterede journalister 298. Folk, der er blevet dræbt i kamp 2.514. Hidtil har krigen i Kurdistan kostet 36.926 mennesker livet.

Det er klart, at hvis man tog det alvorligt, at man ville sende folk tilbage, ville man stille spørgsmålet: Hvordan gør vi noget ved de problemer, der gør, at en sådan situation selvfølgelig fører til, at folk flygter? Men det er jo ikke, hvad Venstre og De Konservative eller EU gør.

Vi har fået et referat, indenrigsminister Thor-kild Simonsen gav af et møde for retlige og indre anliggender den 4.-5. december 1997 i EU, hvor man diskuterede, hvordan vi gør noget ved flygtningestrømmen via Tyrkiet.

Man kom frem til fire forholdsregler:

1. Bistand i forbindelse med grænsekontrol.